

Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2009 — Micro Shaping κατά ΓΕΕΑ (>packaging)

(Υπόθεση T-64/09)

(2009/C 102/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Micro Shaping Ltd (Worthing, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: A. Franke, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 11ης Δεκεμβρίου 2008 — υπόθεση R 1063/2008-1 — σχετικά με την υπ' αριθ. 006354311 αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος «>packaging»

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «>packaging» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 17 και 42 (αίτηση καταχώρισεως αριθ. 6 354 311)

Απόφαση του εξεταστή: Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾, διότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση διαθέτει τον απαιτούμενο διακριτικό χαρακτήρα και δεν συντρέχει ανάγκη ο εν λόγω όρος να παραμείνει ελεύθερος, καθώς και παραβίαση της επιταγής περί ακροάσεως του άρθρου 73 του κανονισμού 40/94.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2009 ο Enzo Reali κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Δεκεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-136/06, Reali κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-65/09 P)

(2009/C 102/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Enzo Reali (Φλωρεντία, Ιταλία) (εκπρόσωπος: S. Pappas, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ανατρέψει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση και, ακολούθως, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής·

— να καταδικάσει την ανααιρεσίβλητη να καταβάλει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα αίτηση αναίρεσεως, ο ανααιρεσίων ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-136/06⁽¹⁾, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή του ανααιρεσείοντος, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων αρχής, η οποία τον κατέταξε σε ορισμένο βαθμό και κλιμάκιο κατά την πρόσληψή του ως υπαλλήλου επί συμβάσει της Επιτροπής.

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως, ο ανααιρεσίων προβάλλει τέσσερις λόγους αναίρεσεως.

Πρώτον, υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: ΔΔΔ) διέπραξε νομικό σφάλμα κρίνοντας απαράδεκτο τον λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκε με την προσφυγή σε πρώτο βαθμό για τον παράνομο χαρακτήρα ορισμένων γενικών εκτελεστικών διατάξεων (στο εξής: ΓΕΔ) λόγω μη προβολής του λόγου αυτού με την προηγηθείσα διοικητική ένσταση. Ο ανααιρεσίων ισχυρίζεται ότι το ζήτημα της ελλείψεως αρμοδιότητας της Επιτροπής στο οποίο παρέπεμπε ο λόγος ακυρώσεως περί παρανόμου έπρεπε να εξετασθεί από το ΔΔΔαυτεπαγγέλτως. Επικουρικώς, ο ανααιρεσίων υποστηρίζει ότι, ακόμη κι αν το ΔΔΔδεν όφειλε να εξετάσει το ζήτημα αυτό αυτεπαγγέλτως, αυτός ο λόγος ακυρώσεως θα έπρεπε να έχει κριθεί παραδεκτός, καθόσον η νομιμότητα του συγκεκριμένου κριτηρίου κατατάξεώς του είχε ήδη αμφισβητηθεί με την αρχική διοικητική ένσταση.